

הריסת בתי ביתא על-ידי צה"ל
אילו זה קרה באילון-מורה...

בדיוק: צה"ל בא ועורך במקום שטמים, יורה, מכה בלי אבחנה, עורך מעצרים המוניים, למען יראו ויראו.

במיקרה כזה כורח כל מי שיכול גם אדם חף מכל פשע לא יישאר במקום כזה. גם אדם חף-מפשע אינו מתווכח עם חייל חמוש, בעל רובה ואלה, שהוא "מחומם", ושיש לו היתר ממפקדיו (והאלוף מינצע בנייהם) לירות ולהכות מבלי לברוק בצעיות.

החששות האלה הוצדקו תוך זמן קצר בכפר ביתא. מי שהס"פיק לברוח עשה בחוכמה.

● "לא נמצאו"

"תימוכין..."

מה, אם כן, קרה לנערה תירצה פורת?

תמהני מה היו "החוקרים" קובעים, אלמלא היתה כאן עדות חרימשמעית, שאינה ניתנת להפרכה: חורר הכניסה והיציאה של הכדרר.

בסופה של ההתפרעות מוטלים במקום נופתה של תירצה פורת ז"ל. מקומי הרוג, מקומי פצוע, רומם אלדובי פצוע קשה ומרבית המטיילים חבולים ופגועים.

שוב הסיגנון: ליהודים שנפגעו יש שמות. הערבים הם "מקומיים" אלמור גיים.

ההשערה שעל המטיילים נזרק רימון או מיטען מאולתר אחר ונשלחה... האפשרות שנושק נוסף, מעבר לעושי ולאס"פ, היה בשימוש כלפי המטייל לים באירוע, במרכז הכפר ביתא, לא הוכחה... לאפשרות שמישהו מהערד בים המתפרעים השתמש בכלי-הנושק שנחשפו המטיילים לא נמצאו תימוכין...

איזו עדינות!

כשהאלוף מדבר על "ערבים מת" פרעים", רבריו נחרצים, חרימשמעיים ובוטסים, אך כאשר הוא מדבר על המתנחלים, פתאום נעלמות הנחרצות והחרימשמעיות. הכל נעשה מעורפל.

ההשערה נשללה... האפשרות לא הוכחה... לא נמצאו תימוכין...

אילו היה מדובר על ערבים, היה נאמר כאן בצורה ששואה: זהו גיבוש של שקרים, שהומצא אחרי-מעשה על-ידי מי שהתמחו בהמצאת שקרים, העלמת עדויות ובידוד ראיות.

(המלוח מנתם אילן הורשע בדיוק על (המשך בעמוד 40)

אם ננקה את סיגנונו של האלוף מן הסלאנג הקולוניאלי ("מקומיים", "ניס" יון לחטוף את נישקו", "ירייה-הורה") ונזכרו בעוכרות, מתגלה התמונה הבאה:

אחרי שאלדובי חימם את האווירה בכירות הראשונות שלו, הוא ירה בכני הכפר ממרחק של עשרות מטרים והרג אחד מהם מאחור. זה היה ירי בלתי חוקי, כי שום סכנה לא נשקפה לחייו ולחיי האחרים.

(אגב, כל ירייה על-ימנת לה רוג נקראת עכשיו, בסלאנג של דוברי-צה"ל, "ירייה-הורה"). מכיוון שלא נהרגים בני-אדם, אלא רק "מקומיים", זה נראה בסדר.

רצף הדברים, על-יפי הר"ח, היה כלהלן:

- אלדובי ירה כמה יריות.
- בנייה-כפר יירו אנבים, ופגעו רק במטיילת אחת.
- אלדובי ירה באחד מבני הכפר, מרחוק ומאחור, והרג אותו.
- אלדובי נכנס לוויכוח עם "מקור מ".

● "המקומי" ניסה לחטוף את נישקו של אלדובי — אולי כדי למנוע ממנו את המשך ההרג.

● אלדובי התרחק, ואחרי כך ירה ב"מקומי" ופצע אותו בביטנו. כלומר, כשלא היתה צפויה לו שום סכנה.

לפי עדי-הראייה מבני-הכפר, שהסיקו להגניב את הגירסה שלהם לכתב אמריקאי, קרו הדברים אחרת, וגם בסדר אחר:

אלדובי פגש בווארי את אחד מבני הכפר, שאל אותו למקומו של מעיין, וכשהלה לא הוכיח את רצונו של אלדובי, פרץ בנייהם ויכוח. במהלך ויכוח זה ירה אלדובי בכיסו של הצעיר ופצע אותו. זה היה לפני העימות עם האי-חרים.

כך או כך, ברור כי בשלב הזה ירה אלדובי כמה פעמים על-ימנת להרוג. הוא הרג אדם ופצע קשה אדם. מלבד צעירה אחת, שנפגעה מאבן בירך, לא אונה עדיין כל רע למטיילים.

● מה קרה בכפר?

מישיך הדו"ח:

מכאן ואילך מאלצים המקומיים את המטיילים ללכת לכיוון הכפר ב"חל, תוך כדי אימים, התנוריות, אם כי בלא הפעלת אלימות פיזית. המטיילים מובלים לכפר מאונס...

זהו תיאור מוזר מאוד. איך מאלצים? לשם מה מאלצים? הגירסה הראשונה של הנערים והנערות היתה שונה לגמרי: אחרי שאני-הכפר נוכחו לדעת שמתפתחת תקרית חמורה, ואחרי שכבר נהרג איש מהם בידי אלדובי, הם יעצו למטיילים לעבור בכפר, מפני שוהי הדרך הקצרה ביותר אל הכביש הראשי, והכסיתו להגן עליהם.

להלן: "המטיילי-צה"ל של אנשי-הכפר לא היתה, תוך סנית", אלא להיפך: לצאת מן הצרה הזאת במהירות האפשרית.

הגירסה של האלוף משוללת כל היגיון, והיא מבוססת על גירסה מאירת יותר של המתנחלים, שכבר הסיקו בינתים להכין לעצמם גירסה המטהרת אותם.

אילו רצו אנשי-הכפר לעשות שפי טים כמטיילים, לא היו מביאים אותם לכפר. להיפך, הם היו מונעים מהם להיכנס לכפר, ופוגעים בהם כשדה הפתוח.

איזה היגיון היה בהבאת המטיילים לכפר כדי לעשות בהם שטמים ולהזמין על-ידי כך תגמול ודאי ואכזרי של צבא-הכיבוש כלפי הכפר?

הקבוצה מובלת כאשר היא מוקפת בהמון רב של ערבים, הממשיכים בהתנוריות...

מה נקרא "ממשיכים" לפי הדו"ח עצמו, כל ההתגרויות עד כה באו מצד אלדובי?

כאן סגומה האמינות של ה"דו"ח.

בשלב זה מתחיל גם עימות בין אילן, הקנאי הקיצוני, ובין אלדובי, שהיה קנאי עוד יותר.

במהלך התנועה בוואדי אוטר מנחם אילן על רומם אלדובי להשתמש בנישקו אלא במצבי-הירום. על רקע זה מתקיים בניהם, ככל הנראה, עימות סילוני ופיזי. ויכוח זה מתחיל עוד מחניית-הבוקר בסניף-הוא.

נראה כי בשלב זה כבר חש אילן שהוא הכניס את הנערים והנערות לסכנה חמורה, ונראה שהאמין כי מעשי אלדובי מחמירים אותה. הוא אסר על אלדובי לירות. הדברים כיניהם הגיעו לידי מות.

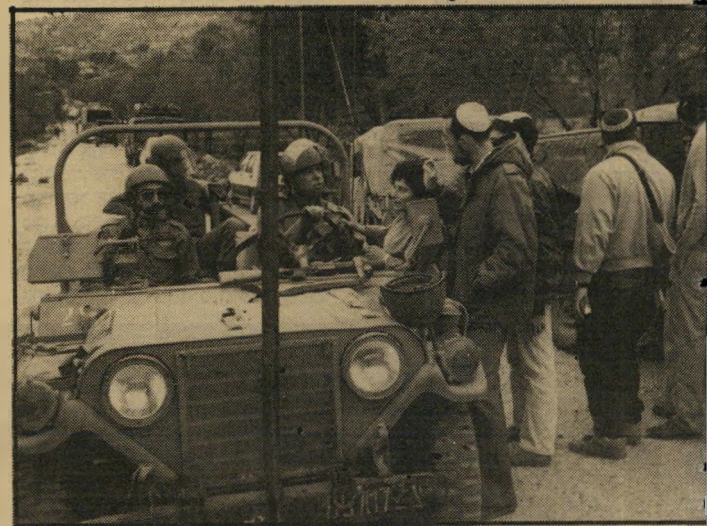
עובדה זו מעידה על עצמה. אם גם אילן סבר כי אלדובי מסכן את חי המטיילים ב"ירותיו, משמע שהיתה כאן מצד אלדובי פעולה פרובוקטיבית חמורה ביותר. לאילן נותר, כנראה, שריד של חוש-אחריות. לאלדובי לא היה גם שריד ביה.

ואכן, מעשיו של אלדובי הביאו במהרה למות.

● אזורה רצחנית

ך כך מתאר הדו"ח את המשך: בשני אירועים נפרדים יורה (אנל דוב)... ירי-הזורה לכיוון הרכס הצפון-מזרחי, שעניו התנודד מקומיים. מיר זה נהרג מוסא צאלח דאוד, שעמד בשטח של כ-50 מ' והיה במסוטה (הדגשה שלי).

בויכוח עם מקומי, הוערך במרחק של כ-30 מ' מקבוצת המטיילים, מבצע המקומי ניסין לחטוף את נישקו של המאבטח רומם אלדובי. האחרון נחלץ מהניסיון, מתרחק מיספר צעדים לא חור, יורה ופוצע את המקומי בביטנו (תייסי צאלח עדילי).

ערבים מפנים את הפצועים היהודיים בביתא לפני בוא הצבא. המוטיילי-התקפנות של ערבים מקומיים...

חיילי צה"ל ומתנחלים בכניסה לכפר-ביתא פוגרום בעקבות היסטריה